

Пісня

Володимир Біляїв

Чорне поле, світлі далі,
Вітрогонні дні...
Давні радощі й печалі
Нагадай мені.

Темну тугу, ясну втіху
Звідаємо знов —
Пісню ніжну, пісню тиху
Про нашу любов.

Не сумуймо, моя любо,
Тим, що не мине,
Бо ж нема на світі згуби
На тебе й мене,

Щоб нам сонце затулила,
З розуму звела...
Пісня тиха, пісня мила,
Пісня розцвіла.

Там для щастя треба мало,
Де любов цвіте!
Золотисте пасмо впало
На чоло бліде.